

JUSTUS-LIEBIG-

UNIVERSITÄT GIESSEN

□

□

□

□

□

Назва проекту: □ "Переміщені особи в Міттегессені 1945-1960р.р."

Опис проекту: З лютого по листопад 2012 року наша організація виступала партнером у міжнародному німецько-українському проекті "Переміщені особи в Міттегессені 1945-1960р.р.", який здійснювався студентською групою при кафедрі Східноєвропейської Історії, Гессенського Центру "Східна Європа", Університету імені Юстуса Лібіга в місті Гіссен, ФРН разом з українськими партнерами з Інституту Історії України Національної Академії Наук України в рамках програми та за рахунок коштів німецького фонду "Пам'ять, відповідальність і майбутнє" під назвою "Історична майстерня Європи" на тему "Війна, післявоєнний час, "холодна війна". Спогади про Другу

Світову війну як знак нового початку (1945 до 1960)".

Упродовж Другої світової війни на території Третього Райху працювало 13,5 млн. чоловіків, жінок та дітей із 26 країн Європи. Це були робітники з числа цивільного населення, військовополонені та в'язні концтаборів. Після закінчення бойових дій в Європі в 1945р. більшість примусових робітників деякий час перебували в таборах переміщених осіб або "Ді-Пі" (англ. Displaced Persons (DPs)).

Німецько-українська група поставила собі за мету дослідити історію «переміщених осіб» та "Ді-Пі"-таборів в Центральному Гессені. Особливо місця дислокації таборів у містах Марбург, Вецлер, Гіссен, Аллендорф та навколишніх селах, умови проживання їх мешканців в окупованій американцями зоні, та вплив цих побутових обставин на щоденне життя "Ді-Пі" в Центральному Гессені. У рамках дослідження було проаналізовано питання співжиття «переміщених осіб» з місцевим німецьким населенням та спогади про них. Німецько-українська проектна група, досліджуючи місця розташування конкретних "Ді-Пі"-таборів на території сучасного Центрального Гессена, історію функціонування цих таборів та долі їх мешканців, зробила свій внесок для опрацювання та розширення місцевої культури пам'яті, використовуючи методи усної історії. Окрім того, досягнуто мету проекту – бажання простежити переплетення локальної історії німців та, в першу чергу, українців. Дослідження проводилися в державних німецьких та українських архівах, бібліотеках, приватних та громадських документальних зібраннях, були записані інтерв'ю з очевидцями.

Оскільки наша організація володіє базою даних жертв нацистських переслідувань, внеском МГО "МФ "Взаєморозуміння і толерантність" у реалізацію цього проекту було опрацювання запиту від університету ім. Юстуса Лібіга в м. Гіссен, ФРН щодо колишніх примусових працівників міст Гіссен, Вецлар, Марбург, Аллендорф та інших. Всього нами було розіслано 96 листів особам, які, ймовірно, після визволення перебували у таборах для переміщених осіб. На жаль, статистика невтішна, оскільки всього 3 людини повідомили про згоду дати інтерв'ю, 7 листів повернулись з відміткою про смерть адресатів і ще 2 з відміткою, про те, що адресат вибув, дві людини повідомили про нездатність дати інтерв'ю через поганий стан здоров'я, на решту листів відповіді не надійшли.

Результат проекту: створення пересувної виставки, видання супроводжуючої брошури до неї, урочисте відкриття пересувної виставки у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка у грудні 2012 року за участю представників МГО "МФ "Взаєморозуміння і толерантність", представлення пересувної виставки у містах України

та Німеччини.

З лютого по листопад 2012 року наша організація виступала партнером у міжнародному німецько-українському проекті "Переміщені особи в Міттегесені 1945-1960р.р.", який здійснювався студентською групою при кафедрі Східноєвропейської Історії, Гессенського Центру "Східна Європа", Університету імені Юстуса Лібіґа в місті Гіссен, ФРН разом з українськими партнерами з Інституту Історії України Національної Академії Наук України в рамках програми та за рахунок коштів німецького фонду "Пам'ять, відповідальність і майбутнє" під назвою "Історична майстерня Європи" на тему "Війна, післявоєнний час, "холодна війна". Спогади про Другу Світову війну як знак нового початку (1945 до 1960)".

Упродовж Другої світової війни на території Третього Райху працювало 13,5 млн. чоловіків, жінок та дітей із 26 країн Європи. Це були робітники з числа цивільного населення, військовополонені та в'язні концтаборів. Після закінчення бойових дій в Європі в 1945р. більшість примусових робітників деякий час перебували в таборах переміщених осіб або "Ді-Пі" (англ. Displaced Persons (DPs)).

Німецько-українська група поставила собі за мету дослідити історію «переміщених осіб» та "Ді-Пі"-таборів в Центральному Гессені. Особливо місця дислокації таборів у містах Марбург, Вецлер, Гіссен, Аллендорф та навколишніх селах, умови проживання їх мешканців в окупованій американцями зоні, та вплив цих побутових обставин на щоденне життя "Ді-Пі" в Центральному Гессені. У рамках дослідження було проаналізовано питання співжиття «переміщених осіб» з місцевим німецьким населенням та спогади про них. Німецько-українська проектна група, досліджуючи місця розташування конкретних "Ді-Пі"-таборів на території сучасного Центрального Гессена, історію функціонування цих таборів та долі їх мешканців, зробила свій внесок для опрацювання та розширення місцевої культури пам'яті, використовуючи методи усної історії. Окрім того, досягнуто мету проекту – бажання простежити переплетення локальної історії німців та, в першу чергу, українців. Дослідження проводилися в державних німецьких та українських архівах, бібліотеках, приватних та громадських документальних зібраннях, були записані інтерв'ю з очевидцями.

Оскільки наша організація володіє базою даних жертв нацистських переслідувань, внеском МГО "МФ "Взаєморозуміння і толерантність" у реалізацію цього проекту було опрацювання запиту від університету ім. Юстуса Лібіґа в м. Гіссен, ФРН щодо колишніх примусових працівників міст Гіссен, Вецлар, Марбург, Аллендорф та інших. Всього нами було розіслано 96 листів особам, які, ймовірно, після визволення перебували у таборах

для переміщених осіб. На жаль, статистика невтішна, оскільки всього 3 людини повідомили про згоду дати інтерв'ю, 7 листів повернулись з відміткою про смерть адресатів і ще 2 з відміткою, про те, що адресат вибув, дві людини повідомили про нездатність дати інтерв'ю через поганий стан здоров'я, на решту листів відповіді не надійшли.

Результат проекту: створення пересувної виставки, видання супроводжуючої брошури до неї, урочисте відкриття пересувної виставки у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка у грудні 2012 року за участю представників МГО "МФ "Взаєморозуміння і толерантність", представлення пересувної виставки у містах України та Німеччини.